

delse mellem Folkeskolen og det højere Skolevæsen saaledes, at Børn i 11—12 Aars Alderen uden særlig Forberedelse kunde gaa fra Folkeskolen over i det højere Skolevæsen. Jeg anser denne Tanke for sund og god, og den er jo afgjort demokratisk. Nu havde det ærede Medlem meget imod Kultusministerens Gennemførelse af Loven. Han anførte forskellige Ting, og jeg skal omtale dem, han omtalte. Det var et Udslag af denne Gennemførelse, at den højtærede Kultusminister havde lagt sin Haand paa de saakaldte Adjunktskoler ved Latinskolerne. De Herrer vide, hvad disse Adjunktskoler ere. Da vi forrige Gang reformerede Latinskolen, bleve de to laveste Klasserskaarne bort. Det gav Anledning til, at Rektorer og Adjunker privat lavede Forberedelsesskoler, som de satte i en vis Forbindelse med Latinskolen. De fleste Steder fik de Lov at benytte Latinskolens Lokaler; Staten gav altsaa Lokale til den rent private Forretning, det var, at Lærerne dreve denne Forberedelsesskole. Nu har den højtærede Kultusminister for det første sagt, at disse Adjunktskoler ikke maa have Lokale i Statens Bygninger. Det forekommer mig, at intet kan være rimeligere, end at der ikke skal drives private Forretninger i Statens Lokaler, men at de paagældende, hvis de overhovedet skulle drive en privat Skole, selv maa sørge for Lokale, Lys og Varme, Gymnastiksal og hvad der nu skal til. Dernæst skal den højtærede Kultusminister have udstedt den Ordre, at Lærerkorpset ikke som saadant maa eje og lede disse Skoler. Ogsaa det forekommer mig at være ganske rigtigt. Overhovedet mener jeg, at det altid er en farlig Ting at tillade Embedsmænd at drive private Forretninger, der sluge deres Interesse, ved Siden af den Gerning, de dog faa Statens Løn for. Derimod har den højtærede Kultusminister ikke forbudt dem at give Undervisning i private Skoler, heller ikke i saadanne Skoler, der undervise Børn under 11—12 Aars Alderen, altsaa under den Alder, de højere Skoler begynde med. Tankegangen forekommer mig at være ganske i Overensstemmelse med Loven. Naar vi faa en Lov, der grundlægger det højere Skolevæsen saaledes, at det grundes paa Folkeskolens Un-

dervisning i de laveste Klasser, er der ingen Mening i fra Statens Side at give Privilegier til Skoler for de samme Aldersklasser, Aldersklasserne indtil det 11te—12te Aar.

Det ærede Medlem havde ogsaa det at indvende, at den højtærede Kultusminister overfor de kommunale Gymnasier havde været meget streng med Hensyn til de lavere Klasser. Der eksisterer kommunale Latin- og Realskoler i nogle Byer, jeg tror, det er Fredericia, Kolding, Vejle og Helsingør. I disse kommunale Latin- og Realskoler begynde Børnene fra smaa af. Nu har den højtærede Kultusminister ment, at naar det var kommunale Skoler, og Meningen nu var, at det højere Skolevæsen skulde grundlægges paa Folkeskolen, var det urigtigt at holde de samme Klasser, hvor der skulde gives den samme Undervisning indtil 11—12 Aars Alderen, baade i den kommunale Latin- og Realskole, hvor der skal betales for Undervisningen, og i den kommunale Folkeskole, hvor Undervisningen er gratis. Og han har da, saa vidt jeg ved, stillet det Forlangende, at Undervisningen indtil 11—12 Aars Alderen ogsaa skulde være gratis i den kommunale Latin- og Realskole, for saa vidt den beholder de lavere Klasser, og da dette mødte Modstand, fordi en saadan pludselig Forandring vilde have pekuniær Betydning for Kommunerne, er Resultatet, saa vidt jeg ved, blevet det, at de have faaet 5 Aars Respit. Efter disse 5 Aars Forløb skal der hvert Aar nedlægges en af disse Klasser, hvis der ikke er truffet Bestemmelse om at opretholde dem med gratis Adgang allesammen. Om 9—10 Aar vil Forholdet i disse Byer da være det, at Folkeskolen virkelig fører alle de Børn, der ikke gaa i Privatskole, op til 11—12 Aars Alderen, og indtil den Alder faa de fri Undervisning. Derpaa gaa de over til den kommunale Mellømskole og fortsætte deres Undervisning der og i Gymnasiet. Dette er i den nøjeste og smukkeste Overensstemmelse med den Lov, som her er given. Hvis dette ikke var blevet bestemt, vilde Grundtanken i Loven blive forjasket, og det kan vel ikke være det ærede Medlems Mening, at naar en Lov foreligger her, vedtagen af begge Ting og stadfæstet af Kongen, skal den Minister,